

Radical

21

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 300
Sâmbătă,
8
Februarie
1992
5 lei

În fața urnelor

Am participat, sau cei mai mulți am asistat (ca la teatru) la confruntări și înfruntări, stirnite de patimi politice, în această campanie electorală. Unele „scene” ne-au amuzat, altele ne-au indignat, dar, să recunoaștem, cele mai multe ne-au pus pe gânduri. Nu atât multitudinea concurenților la posturi în administrația de stat, nici monologurile-platfome, cât multele necazuri care au năpădit țara după revoluție. Prețuri urlase, murdărie pînă la sufocare, corupție la toate nivelurile, dezorientare și lipsă de perspectivă în cele mai importante probleme economico-sociale. Criza de încredere. Forța creatoare, productivă — înroșite. Diversiune. Și multe altele, ieșite acum la iveală ca nămolul după inundații.

În fața acestora electoratul rămâne cam perplex. Doamne, cite sînt de făcut? Doamne, cine ar putea răzbi în lupta cu atîtea necazuri? Doamne, care dintre cei mulți chemați merită să fie aleși? Întrebări, întrebări... Al căror răspuns trebuie dat în fața urnelor de vot. Trebuie, altfel ne vom trezi — după — cu o nouă dezamăgire, vom intra din nou în apele pline de mîzga neînțelegerilor, nemulțumirilor, neputinței... Ne vom lrosi încă multă vreme în căutarea rosturilor pe care le-am părăsit din nepricepere, din prostie, din indiferență.

A discerne între bine și rău, exercitîndu-ți un drept constituțional, nu înseamnă neapărat a face politică.

Deci, cu toții la vot!

Traian SUCIU

Cauzele suferinței!

Ca urmare a revoluției din decembrie 1989 cu un entuziasm deosebit, poporul român, tineretul revoluționar a semnat o poliță în alb Frontului Salvării Naționale, căruia i-a acordat toată încrederea. În totalitatea sa, poporul în acea perioadă a dat dovadă de o disciplină și conștiință civică. Era dispus să depună eforturi susținute pentru a crea o viață nouă, demnă și liberă. Dar n-a fost să fie așa. O vorbă înțeleaptă a țărânului român spune cu mult tîlc: „Stăpînul face sluga hoată”. Așa a procedat Puterea căreia i s-a acordat încrederea. În cele ce urmează voi scoate în evidență doar cîteva fapte negative ale Puterii.

— Primul act guvernamental a constat în aceea că a redus săptămîna de lucru la cinci zile, fără a ține seama de uzura morală și fizică a tehnologiei din unitățile economice. La aceasta a adăugat o declarație, cum că F.S.N. este formațiune de guvernămînt provizorie, după care se va auto-desființa, la primele alegeri parlamentare.

— Printr-o politică prozelită și antipatriotică, din proprie inițiativă Puterea a majorat salariile unor categorii de muncitori, fără să acopere producția. Ca urmare a acestui fapt, molișma majorării salariilor s-a răspîndit peste tot, prin greve și pretenții absurde. Producția și productivitatea muncii au scăzut, astfel că azi economia se găsește într-o stare catastrofală.

— Dl. prim-ministru Stolojan a recunoscut că s-au plătit salarii fără muncă, fapt deosebit de grav.

— Puterea a aplicat o altă metodă dăunătoare: liberalizarea prețurilor. Acest act este menit să acopere pierderile și datoritiile întreprinderilor din buzunarul cetățeanului. Prețurile au escaladat, după bunul plac al societăților comer-

cială și regiilor autonome. Relația între creșterea prețurilor și cea a salariilor s-a dezvoltat, dar nimeni nu a ținut seama de teama că producția și productivitatea sead vertiginos. De abia dl. Stolojan a aplicat și încearcă să aplice relația preț — salarii — producție — productivitate, dar acum e foarte tîrziu. Așa s-a născut inflația.

— Depunătorii la C.E.C., care în zeci de ani au economisit importante sume de bani, necesari pentru zile negre, datorită inflației galopante au fost și sînt săracii.

— Deosebit de grav este faptul că puterea nu a luat măsuri eficiente, să stopeze trecerea ilegală peste frontieră a bunurilor statului, care reprezintă valori fabuloase. Cu valuta și mărfurile aduse de peste graniță, acești „comercianți” au deschis dughene și buticuri cu vînzarea în dolari și mărci germane. În acest fel a luat naștere bișnița de stat. După unii autori, această operațiune se numește privatizare. Operațiunea este menită să favorizeze formarea unei caste unitare, care să stăpînească puterea economică în țară.

— Eliberarea părților sociale de către întreprinderi salariaților este o altă greșală. Sumele respective puteau fi transformate în acțiuni, dar așa s-au îngroșat finanțele la ciorapul unor cetățeni.

— Modul de aplicare a Legii fondului funciar a fost și este o sursă de a se crea haosul în sate. Sute de mii de hectare de grîu, sfeclă de zahăr, porumb etc., au rămas nerecoltate. Arăturile și însămînțările de toamnă pentru anul 1992 sînt nerealizate, în timp ce produsele noastre au rămas

(continuare în pag. a III-a)

Vasile GIURGIU
veteran de război

La S. C. „Automecanica” — S. A. Mediaș, nimeni nu privește înapoi... cu mînie!

— interviu cu domnul IOAN VLADUȚIU, directorul general al societății —

— Domnule director, pentru început v-aș ruga să ne prezentați un scurt istoric al unității pe care o conduceți.

— Anul trecut unitatea noastră a aniversat o jumătate de secol de existență. Înființată în anul 1941, timp de 12 ani a funcționat ca o simplă unitate de reparații material volant, aflîndu-se în subordinea nemijlocită a armatei. În anul 1953 a fost transformată în atelier ale C.F.R., trecînd pînă în 1957 sub jurisdicția Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor și avînd ca obiect reparațiile de material rulant, precum și mijloace de transport auto din dotarea C.F.R.-ului. Sub denumirea de ACRAT II, unitatea este tutelată pînă în 1960 de către Ministerul Transporturilor, timp în care va fi profilată pe reparații auto și tractoare. Din anul 1960 trece definitiv în subordinea Ministerului Construcțiilor de Mașini, cînd de altfel, va și primi actuala denumire, de „Automecanica”, profilul de fabricație fiind în acest caz de carosări auto.

— Aș spune, o istorie destul de zbuciumată, în care probabil că a avut atît perioade de glorie cit și de decadență.

Care este însă situația, în momentul de față?

— Chiar dacă în actualul context pare greu de crezut, anul 1991 l-am încheiat cu un beneficiu de cîteva sute de milioane lei, un disponibil în cont de cîteva zeci de milioane lei, fără credite pe anul trecut și de asemenea fără datorii la bancă și furnizori. Dacă la toate acestea vom adăuga și cele 300 milioane lei, ce urmează să-i încasăm de la diverși beneficiari, vom avea bilanțul complet al anului care a trecut.

— Incontestabil, vă puteți declara un director fericit! Puteți să ne spuneți, totuși, în ce constau secretele acestei... reușite?

— Chibzuință, muncă și nu în ultimul rînd respectarea cu strictețe a legilor și mecanismelor economiei de piață. Pentru că, de ce să n-o spunem, indiferent dacă ne referim la Germania sau la România, acestea rămîn universal valabile. Un alt secret l-a constituit însă redistribuirea personalului neproductiv din unitate.

(continuare în pag. a IV-a)
Ion GÎRNOD

Din sumar:

- Punct de pornire în descoperirea identității unui oraș — pag. 2
- Remember — Iuliu Maniu — pag. 2
- Votăm, dar cum?
- Conferința de presă a prefectului — pag. 3

Hai la urna cea mare!

Singele vărsat este bătut de soare sau șters gospodărește de mătura nouă a puterii. Imnele scad în intensitate și coboară adesea pînă în preajma surdinei. Ați observat, desigur, că se cîntă mai rar „Deșteaptă-te române”. Prietenul meu fără de partid s-a și oferit să-mi explice că s-a atins un prag de trezire multumitor, că nu e frumos să exagerăm, nici cu somnul dar nici cu deșteptarea, că starea dulce de inhibiție odată instalată e tocmai ce ne lipsește nouă pentru niște alegeri libere și corecte, cum nu s-au mai văzut. Singurul pericol care ne poate fi aparitia cuiva care ar putea să strice dezordinea. Iată de ce s-au luat măsurile de cuviință și s-a hotărît ca Primăria să se ocupe de niște chestiuni de importanță deosebită, cum ar fi pregătirea listelor electorale, eliberarea certificatelor de votare cetățenilor care și-au schimbat adresa după data de 8 ianuarie, asigurarea urnelor și ștampilelor necesare secțiilor de votare, soluționarea contestațiilor (existau presimțiri, nu-i așa?) ș.a.m.d. Dacă toate aceste răspunderi cad în circa Primăriei și dacă Primăria este

condusă tocmai de primar și dacă primarul în exercițiu zice: „mai vreau o dată!”... atunci prietenul meu fără de partid s-ar putea să aibă dreptate cînd spune că el știe de acum...

Despre studenții poftiți să

călătorească în plină sesiune de examene, cit și despre soldații care-și exercită niște libertăți în cazarmă, prietenul fără de partid n-a scos o vorbă. Mi-a sugerat că atîta lucru pot să pricep și singur.

Mihai BRATU

Un fotoliu comod... Desen de Febus Viorel ȘTEFANESCU

Remember

Iuliu MANIU

În acest început de februarie se împlinesc 39 de ani de când a plecat dintre noi, spre a intra pentru vece în conștiința spiritului românesc IULIU MANIU — cel mai mare patriot și om de stat al istoriei noastre moderne. Închis de regimul comunist în „temnița elitei românești” de la Sighet, el a murit ca un sfânt, iar martiriul său este piatra de temelie a renașterii demnității noastre naționale.

Născut într-o familie de intelectuali ardeleni, Iuliu Maniu și-a închinat întreaga viață cauzei naționale, pe care era hotărât să o slujească pînă la sacrificiul suprem, după cum el însuși afirma în 1892: „Jur pe Dumnezeu, pe conștiință și pe onoare, că îmi voi jertfi viața pentru triumfarea cauzei românești”. Fruntaș al Partidului Național Român, Iuliu Maniu a susținut în Parlamentul de la Budapesta, ca deputat român, drepturile națiunii române majoritare în Transilvania, vatra daco-romană a poporului nostru. Mobilizat de către autorități în armata austro-ungară, el a trecut munții cu un grup de patrioți transilvăneni, alăturându-se luptei armate pentru eliberarea „sfîntului pămînt ardelenesc”, iar împlinirea acestui deziderat a găsit pe Maniu și detașamentul lui ardelean în primele rânduri ale armatei române. Artizan al Marii Uniri de la Alba Iulia, Iuliu Maniu și-a legat pentru vece numele, alături de al altor patrioți (Al. Vaida-Voevod, Nicolae Iorga, Vasile Goldiș, St. Cicio-Pop, Nicolae Titulescu, D.D. Roșca și alții), de realizarea celui mai scump deziderat românesc, pentru care a luptat ca deputat, soldat și delegat transilvănean și pe care l-a apărut, ca om politic, întreaga viață. Prin discursul său de la 1 Decembrie 1918, Maniu se dovedește a fi un democrat, un om

care își făcea din asigurarea „libertății tuturor neamurilor și tuturor cetățenilor” înțelesul principiu de viață.

Ca președinte al Partidului Național Român realizează, în octombrie 1926, fuziunea cu Partidul Țărănesc al lui Ion Mihalache, formațiune născută în tranșeele luptei pentru eliberarea Ardealului și emancipare socială, luînd astfel naștere Partidul Național Țărănesc — partidul ale cărui principii au reprezentat crezul de viață a lui Iuliu Maniu și garanția libertății și democrației în România: patriotismul luminat, democrația desăvîrșită, dreptatea socială și morala creștină.

Oponent declarat al tuturor dictaturilor (carlistă, legionară și antonesciană) Maniu a fost liderul opoziției democratice în cele mai grele momente ale neamului și artizan al insurecției din august 1944. Acuzat aberant de către puterea instalată de Armata Roșie, Iuliu Maniu a fost condamnat de comiștii la închisoare pe viață. În același timp s-a dezlănțuit prigoana împotriva membrilor P.N.Ț., condamnările acestora însumînd multe mii de ani de închisoare. Astfel dovedeau comuniștii teama ce le-o inspira un partid cu 2 milioane de membri și care cîștigase alegerile cu peste 70 la sută din voturi.

Murind ca un sfînt, EROUL NAȚIONAL Iuliu Maniu va trăi veșnic în cugetele noastre, căci viața și jertfa sa admirabilă constituie un exemplu de demnitate și patriotism. Lumină călăuzitoare a istoriei noastre, Iuliu Maniu e fără moarte, căci sfîrșind în temniță el a renăscut în sufletele noastre, a celor ce i-am preluat idealurile pentru renașterea Partidului Național Țărănesc și a României democratice.

Alexandru REFF

«Simt enorm și văz monstruos»

Nu recunosc un exemplu mai adevărat al sintagmei de „monstru sacru” decît cel al lui Caragiale. Avea un suflet generos și o inteligență diabolică. Fire sucită, i-a șocat invariabil pe contemporani. Eminescu îl admira și îl dețesta totodată. Prietenia lor a cunoscut momente de o profundă rezonanță sufletească, dar și de adversității necrutătoare.

Cu nefireasca-i luciditate nenea Iancu s-a autocaracterizat în celebra afirmație (citată de mine în titlul acestui articol) din proza „Grand Hotel”. Grecoteiul acesta păcătos, pe creștetul căruia se mai simțea încă țesătura făcută de tăvile cu plăcinte pe care le-au purtat prin bazarurile fanariote strămoșii săi, precum el însuși se autopersifla, „monstrul” acesta care, dintr-o privire, pătrundea pînă în străfundurile sufletelor celor de prin preajmă, dînd de acolo la iveală, în scrierile sale, bolgii de mitocănie, gingășie și stupiditate, coexistînd de-a valma, implacabilul nenea Iancu a fost un bun român și un patriot precum puțini alții.

Risu-plînsu' se învîrtejesc în sufletul și în scrierile sale. Caragiale a radiografiat cu

Seară duhovnicească

Marti, 11 februarie a.e. după Sf. Vecernie (ora 19) vor avea loc convorbiri duhovnicești cu părintele Ioan Cojan de la Schitul Sfîntul Ioan Botezătorul din Alba Iulia. Întîlnirea, organizată de Liga Tineretului Ortodox Român, va fi găzduită de Institutul Teologic „Andrei Șaguna” din Sibiu. (O. T.)

o înspăimîntătoare finețe a detaliilor alcătuirii intime a ființei noastre. El nu lucrează în antinomii de alb-negru, de bine-rău, de frumos-urît. Nici nu este un fotograf mecanic. Ci recompune lumea în care viețuiește într-un mod înconfundabil, după chipul și asemănarea sa.

De aceea, ca și în cazul unui Eminescu, Creangă, Porumbescu ori Grigorescu în artă, sau al unui Kogălniceanu, Cuza, Brătianu ori Carol I în viața politică, el, Caragiale, el nu este un exponent al contemporanilor și al urmașilor săi. Căci oricare din aceste mari personalități pe

care le-am pomenit reprezintă infinit mai mult decît un geniu tutelar. Fiind ei chiar liniile de forță ale conștiinței unei națiuni și ale unei patrii.

De aceea, creatori precum Caragiale ori politicieni precum Kogălniceanu, sînt oricînd actuali. Omniprezenți.

Și numai de aceea sînt posibile coincidențe dătătoare de fiori cum este tocmai aceasta pe care o trăim acum, de a ne afla în plină campanie electorală, la 140 de ani de la nașterea și la 80 de ani de la moartea sa...

Ovidiu TOMULEȚIU

Muzeul Brukenthal

Punct de pornire în descoperirea identității unui oraș

Anul acesta Muzeul Brukenthal aniversează 175 de ani de la deschiderea sa oficială. Serbările și manifestările premergătoare evenimentului propriu-zis sperăm că se vor constitui într-o sărbătoare nu doar a muzeului, ci și a întregului oraș. Muzeul Brukenthal nu este numai deținătorul unui patrimoniu deosebit, el s-a constituit, de la început — și a rămas, chiar și atunci cînd a fost anonim botezat „complex muzeal” — o marcă de distincție a Sibiului. Exponent al perioadei de maximă înflorire a orașului, cunoscut într-o Europă a Luminilor, deschizînd calea transformării burgului medieval într-un oraș al barocului în care oamenii se simțeau la fel de „acasă” și pe străzi, bulevard, în piețe sau parcuri, cap de serie al unor muzee devenite adevărată vocație pentru Sibiu, Palatul Brukenthal a fost unul din acele monumente la care oamenii au făcut spontan și aproape instinctiv apel, după decembrie 1989, pentru regăsirea spiritualității întru reconstruirea locurilor unde „istoria tuturor se împletea cu memoria fiecăruia”. Redarea personalității unui oraș înseamnă, de fapt, redarea identității locuitorilor săi. Fiecare individ își realizează un model al lumii care îi permite să dea sens și direcționalitate comportamentului său, iar un prim model ar fi locul unde îți petreci copilăria, tinerețea. Muzeul Brukenthal încheie, în fiecare punct al său timp, concentrat în obiecte, născu-

te sau aparținînd de acest oraș: arhitectura palatului se repetă în multe din clădirile urbei, străzile, zidurile, turnurile poartă încă numele breslelor ale căror produse și însemne se pot admira în expoziția permanentă a „Breslelor sibiene” de la Muzeul de Istorie, armele și armurile orașului (sau colecțiilor din oraș) se află la același muzeu, într-o altă expoziție permanentă. Biserica Evanghelică se explică și se continuă firesc prin expoziția din Palat: „800 de ani de biserică germană în Transilvania”. Muzeul Brukenthal deține și atul continuării integrării sale în viața altor instituții culturale și de învățămînt sibiene (filarmnică, universitate).

Muzeul Brukenthal înseamnă, deci, pentru sibiieni, trăirea dimensiunii axiologice a orașului. Valorile istorice și estetice se convertește în valori afective, muzeul fiind o expresie nostalgică a Sibiului vechi și, în ultimul timp, chiar o expresie nostalgică a Sibiului ca Heimat.

Muzeul trebuie citit și ca o rezultantă, o condensare valorică a timpului orașului, iar acesta, orașul, trebuie să ne apară prin el mai individualizat, mai personalizat, posesor al unor valori deosebite, cu vocația deschiderii. Muzeul Brukenthal ar putea contribui la o mai mare implicare activă, la o mai mare ancorare a individului în viața orașului, la formarea unei viziuni integratoare asupra lui.

Natalia DELEANU

Richard al III-lea și „Topolino”

Actorul Ovidiu Stoichiță, unul dintre stîlpii Teatrului sibiian, modest, săritor, prieten cu toată lumea, cam prin anii '59-'62 avea cea mai superba bicicletă din Sibiu: făcuse cu ea turul României de vreo două ori, iar cei care o vedeau făceau cerc în jurul ei, admirînd-o, cerîndu-i detalii despre costul ei, despre țara de origine etc.

Amicul și colegul meu însă, își schimbă bicicleta pe un automobil vechi, marca „Topolino”, iar fiindcă era începutul și în ale tehnicii aproape în fiecare zi îl puteai găsi cu minicicle suflecate pînă la cot, băgat în sufletul motorului; cu toate acestea însă, nu te ocolea, ba, dimpotrivă, cînd îți era lumea mai dragă îți dădea mîna zicîndu-ți: „No, servus, ce mai faci?”, dar după ce schimbai 2-3 replici cu el erai nevoit să mergi urgent acasă și să te speli pe mîini de motorină. În exterior mașina arăta jalnic, deși el căuta să-l mai tragă cîte o linie spre a o înfrumuseța. Directorul adjunct al teatrului, de atunci, Willi Müller, îi spune într-o zi:

„— Dă-o dom'le mai încolo din fața teatrului că alungi publicul”.

Pe cînd jucam „Richard al III-lea”, în aer liber, la Parcul Cetății, îi vine ideea stranie de a invita cîțiva colegi în automobilul său, pentru a-i transporta la locul unde se juca spectacolul cu pricina, căci, neexistînd cabine în care să-și îmbrace actorii costumele — la Teatrul de Vară — trebuia practic să mergem cu autobuzul teatrului gata costumați.

Automobilul lui Ov. Stoichiță nu avea decît trei

locuri, iar invitații fiind în număr de patru ne-am îngheșuit unii peste alții, îmbrăcați așa cum eram, cu costume clasice largi, cizme cu pînteni, săbii și pălării mari cu panași.

Pleca mai întii spre parcare, autobuzul, la spectacolul cu

D-ale teatrului

actorii din Richard al III-lea, iar după el urma „buzul” lui Ov. Stoichiță. I-a întrebat pe toți dacă sînt gata, a luat mîna și a început să o întorcă; după vreo zece bufințuri motorul a pornit. I-a mai întrebat încă o dată pe toți dacă sînt gata, dar după cîțiva metri mașina face un „stop cardiac”. El le spune să nu își facă griji că vor ajunge la timp la spectacol. Coboară iarăși cu manivela, pornește mașina, urcă, demarează, dar după cîțiva metri iarăși se oprește (asta îmi amintește de scena în care Stan și Bran, în automobil, cu iubitele lor plecau în vilegiatură, spunînd la cei rămași bye — bye! Dar mașina pornea și imediat se oprea).

În sfîrșit, pleacă „buzul”, o ia pe str. 1 Mai prin Piața Mare, pe urmă puțin la dreapta pe Bălcescu, pe la Telefoane, ca să ajungă pe strada Cetății unde se juca spectacolul.

Cînd să facă la dreapta, prin Piața Mare, mașina a început să „toarcă” ceva mai rar și după o ultimă duduitură se oprește.

Publicul de pe Strada Mare a început să se adune ca la urs, cei din mașină, adică Ion Ghișe, Marius Niță, Ov.

Stoichiță și Slăvitu (C. Rădulescu) și-au acoperit fața cu pălăriile să nu fie văzuți în timp ce Slăvitu zice:

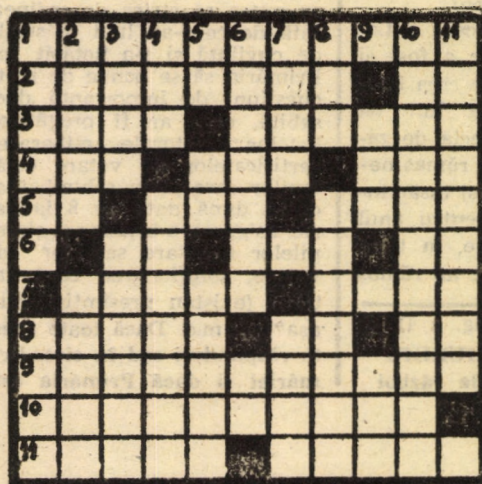
— Ce ne facem fetelor, cine coboară să împingă „buzul” că eu nu cobor?

În sfîrșit, fiindu-le teamă că vor întîrzia la spectacol au coborît cei trei, în afară de șofer și-au început să împingă automobilul, în zornăitul pîntenilor de la cizme, cu alaiul de cetățeni care ne urmăreau, hîlîindu-se, în timp ce unul dintre ei urcîndu-se pe capota automobilului începe să strige:

— Lume, lume, oameni buni, fraților, uitați-vă, au venit marțienii!

Paul MOCANU,
actor

LA DRUM

ORIZONTAL: 1) Drumuri. 2) Pierdere pe drum — încheie un bilant! 3) Linia de înaintare — A rezulta. 4) Întins la pămînt! — Cîntec de tară — Trăgător nordic. 5) Începe escaladarea! — Face drumuri grele iarna — Apariții pe drum de seară (mit.). 6) Începutul unui parcurs! — Luntre mică — Măsură luată pe teren... la plecare! 7) A fi în mișcare! — Măiestrie. 8) Drum bun! — Peste cap! — În cort! 9) Deschizătoare de drumuri. 10) Merg alături cu drumul. 11) „Kilometraj” pe drumul vieții fiecăruia — Cursă automobilistică.

VERTICAL: 1) Drum, prestabilit — Drumuri de fier. 2) Popas în calea drumetilor (od.) — Poezie cu formă fixă. 3) Cu motocicleta la drum — Cărucior de macara. 4) Animal rumegător din Tibet. — Drum impracticabil, iarna. 5) Trece prin centru! — Final de drumetie! — Barieră pe drumul cunoașterii. 6) Deschizător de drumuri — Campionul ascensiunilor! 7) Merg pe un drum de fier — Poșta Telefon Telegraf Radio. 8) Fluviu de coastă în China — A fi pe drum la întoarcere. 9) Etape din lunga timpului cărare — Atele! 10) Șosele. 11) Drumuri de parcurs.

Dictionar: CIN, OEI, ATL

George MARINA

Conferința de presă a prefectului Centrală de ars gunoarie la Sibiu? (II)

Am primit cu surprindere vestea Conferinței de presă a prefectului Nicolae Nan, înainte cu trei zile de alegeri. Curiozitatea a fost atât de mare încât ne-am și dus. Să ne lămurim în privința a ceea ce prefectul s-a hotărât să „mărturisească” din ceea ce demult am fi trebuit să știm. Și cînd zic aceasta mă refer în primul rînd la presă, care a fost ocolită eu mai multă sau mai puțină diplomatie. Ne-am întăbat, ce l-a determinat pe dl. Nan să transpară deodată în fața presei locale și implicit a sibienilor. Motivul se pare că este această Lege 69 care, începînd de luni, 10 februarie, înlocuiește Legea 5, schimbînd structural atribuțiile primărilor, ale consiliilor județene, ale administrației locale și ale prefecturilor. Iată de ce dl. prefect s-a simțit, probabil, dator (pentru „ca lumea să știe ce am făcut noi în această perioadă”, adică din 1990 pînă acum) să-și mărturisească faptele și regretele că n-a putut face mai mult. (Bineînțeles, cu explicațiile de rigoare).

„Trebuie să spun de la început că nu sîntem mulțumiți de modul cum s-au rezolvat problemele în aprovizionarea populației, în păstrarea ordinii și liniștii publice și în activitatea de gospodărire comunală”. În domeniul salubrității se prevedea modificarea structurilor organizatorice și „alocarea de fonduri de la buget pentru ca activitățile de acolo să poată să lucreze mai bine și să îmbunătățească condițiile”. Ceea ce s-a și făcut. „Numai că toată lumea se plînge de fonduri. Necazul mare e că, după părerea mea personală, s-au plătit bani pentru muncă neefectuată”. În acest sens s-a și exemplificat, astfel încît pentru gospodărirea comunală s-au alocat fonduri de 30 de ori mai mari pentru comune, de 8 ori pentru orașe și de 7 ori pentru cele două municipii, în 1991. (Respectiv 7 milioane, 24,4 milioane, 156 milioane). „Și, sincer, vă spun, pentru banii ăștia, nu sîntem mulțumiți”. (Nici noi — n.r.). O altă problemă atinsă —

Legea fondului funciar. S-au înregistrat 84.000 de cereri de atribuire de teren, 1.154 de contestații din care Comisia județeană a soluționat favorabil 539, restul fiind respinse, astfel încît există acum 161 de acțiuni pe rol la Judecătoria.

„Tot în domeniul Administrației locale, ne-am preocupat să sprijinim primăriile din localități avînd în vedere că foarte mulți primari au fost noi, îndrumîndu-i în toate domeniile: de autoritate tutelată, modul de lucru cu cetățenii etc. Am obținut rezultate bune și chiar foarte bune în unele localități. Am avut și rețuturi, și am fost obligați să luăm măsuri de suspendare din funcții a unor primari, viceprimari, membri ai primăriilor...”

Sesizările și scrisorile oamenilor muncii. S-a organizat activitatea de audiențe, s-au înregistrat un număr de 1.661 de sesizări și scrisori, s-au rezolvat 1.611, sînt în curs de rezolvare 50.

Sursele bugetului local sînt: impozitul pe circulația mărfurilor, impozitul pe salarii, impozitul pe profit și taxele locale. Respectiv 6 miliarde reprezentînd impozitul pe salarii și 10 miliarde I.G.M.-ul. În total suma vărsată la bugetul statului fiind de 22 miliarde, din care județului îi revin 1,5 miliarde lei. (Vom reveni, aici, cu o propunere foarte interesantă a Prefecturii Sibiu adresată Guvernului).

În industrie, față de 1990 în 1991, producția a fost realizată în proporție de 80,5 la sută, ceea ce reprezintă o scădere de eca. 13,5 miliarde lei. Productivitatea muncii în 1991 a fost de 90,3 la sută față de cea realizată în 1990. Salariul mediu pe cap de locuitor în județul Sibiu — 10.047 lei. (Fără comentarii).

Someri — 9.768 dintre care cca. 300 urmează cursurile de recalificare.

Construcțiile de locuințe. S-au planificat 554 apartamente, executîndu-se numai 233. Vina o poartă societățile de profil din județ.

În ceea ce privește banii, care s-au investit din bugetul alocat pe 1991 (buget care a avut un plus de 59 milioane lei obținut din diferite taxe locale și din vânzarea de locuințe) aceștia s-au folosit pentru demararea lucrărilor la o seamă de investiții ca: Sala Thalia, conducta de alimentare cu apă Sadu, Sala polivalentă, noul Centru Militar etc.

În ceea ce privește proiectele de viitor ale Prefecturii (centura ocolitoare a Sibiului, sediile primăriilor din Sibiu și Cisnădie și al Prefecturii, detaliile de sistematizare privind construirea de locuințe propriate personală — cca 3.000 locuri de casă în orașul Sibiu, Spitalul de copii, o stație de ardere a reziduurilor menajere etc.) vom reveni.

Cert este că, un prim pas spre ceea ce se cheamă transparență a fost făcut. Rămîne de văzut dacă această întîlnire prefect-presă va avea continuitate, sau va rămîne „ofertă unică”.

Natalia DROG

EPIGRAMA

• La Iași, liderul Partidului Democrat Agrar, Victor Surdu, a fost huiduit.

Lidere, la Iași, matale
O făcuși de trei parale
În final am priceput
C-ai rămas și SURD și MUF!

• La Sibiu, Petre Roman a vorbit foarte multe... „vorbe”.

Ne-a vorbit despre progres
Despre glie, despre țară...
Noi la urmă ne-am ales
Doar cu fumul de țigară.

I. MĂRGINEANU

Cauzele suferinței!

(urmăre din pag. 1)

pe cîmp de izbeliște. Puterea cerșește ajutor alimentar de la străini la prețuri exagerate.

— Cele patru mineriade au generat pagube morale și materiale inestimabile, pe plan intern și extern. Au divizat și învîrjbit membrii societății românești. La aceasta se adaugă și evenimentele de la Tg. Mureș.

Poporul român, după 20 mai 1990 a așteptat ca F.S.N.-ul să realizeze reformele necesare unei veritabile economii de piață și o reală privatizare a-dică:

a. Reforma monetară și adaptarea vieții economice la aceasta — aplicarea prețurilor și fixarea salariilor în funcție de gradul de realizare a producției și productivității muncii.

b. Preluarea de către stat a tuturor datoriilor și pierderilor justificate de la unitățile economice productive și conversiunea lor, pînă la o lichidare — urmînd ca întreprinderile să înceapă o nouă viață, fără datorii. Poporul român nu are nici o vină și nici nu a participat la crearea de întreprinderi nerentabile, ne-competitive care au generat pierderi și datorii. Aceste acte negative revin statului și nu buzunarului cetățeanului.

c. De la putere s-a mai așteptat privatizarea producției

și nu dezvoltarea bișniței. Ar fi fost benefică privatizarea experimentală a 30—40 de întreprinderi mici și mijlocii, repartizate pe zone și profile, în scopul acclimatizării și experimentării situației; în funcție de rezultat s-ar fi putut aplica procedeul, succesiv, și la alte unități economice.

Prin reformele de mai sus, în noua ipostază, fără sarcini financiare, întreprinderilor li s-ar fi creat posibilități evaluative, concurență, de selectare a valorilor, competiție calitativă. Fără dureri s-ar fi născut un climat acceptabil. Fără conștiințe sociale.

Pînă la aceste reforme viața economică-financiară fiind în mîinile statului, prețurile trebuiau controlate. Pe măsură ce privatizarea s-ar fi realizat, liberalizarea prețurilor s-ar fi descătușat de la sine. Comerțul s-ar fi reformat paralel cu industria, serviciile și agricultura. Așa cum a procedat Puterea, „carul a fost pus înaintea boilor” în mod deliberat.

În scopuri prozelite și pentru salvarea milioanele celor care le au din trecut, Puterea a preferat sacrificarea a 90 la sută din populație, sărăcind-o pînă la suferință — puținii afaceriști să acumuleze valută, leul nostru neavînd valoare.

Acestea sînt faptele, concluziile vor fi trase de cititori.

Duminică, 9 februarie, vor avea loc alegerile locale și considerăm că e bine să cunoașteți următoarele lucruri:

Vor exista două buletine de vot distincte: unul conținînd casetele (patru laterele) cu numele fiecărui candidat la funcția de primar și semnul său electoral, iar celălalt conținînd numele (în cazul independenților), sau lista cu numele candidaților la funcția de consilier cu semnul electoral respectiv.

ATENȚIE!

• Ștampila VOTAT se aplică pe fiecare buletin o singură dată.

• Aplicarea ștampei VOTAT se va face numai în cadrul casetei (chenarului) în care este înscrisă candidatura, sau lista pentru care ați optat.

• Neaplicarea ștampei sau aplicarea ei de două sau mai multe ori atrage nulitatea (anularea) votului.

Cetățeanul trebuie să aibă asupra sa buletinul de identitate sau — în cazul pierderii acestuia sau a schimbării domiciliului, adeverință eliberată la cerere de Primărie. Dacă nu a fost trecut pe listă — din neștiință sau omisiune — cetățeanul va putea vota doar la secția de votare unde își are domiciliul stabil menționat în buletinul de identitate sau adeverință. Persoanele ne-

întrebat despre consecințele ecologice ale funcționării uzinei de incinerat deșeurile menajere, dl. Gabriel Jager afirmă, cu n ton categoric, că ea este nepoluantă, fiind prevăzută cu un complex sistem de filtrare și reținere a noxelor și că va fi supravegheată cu maximum de atenție. Domnia sa ne-a informat că în Europa funcționează peste 400 de astfel de uzine construite de firma INOR. „Ecologiiști dv., de la cei locali pînă la nivel de ministru al mediului, ne-au primit încruntati și s-au despărțit de noi zîmbind”, a tînut să precizeze dl. Jager. Apoi ne-a asigurat că, în ceea ce privește protecția mediului „este mai bine să funcționeze în România 30 de uzine de incinerare a deșeurilor menajere decît o centrală nucleară, pe care de pus în funcțiune o pui relativ ușor, dar de oprit nu se mai poate opri”. Dl. Jager nu este surprins de rezerva cu care este primită inițiativa sa: „E vorba de o nouă tehnică și e firesc ca dv. să o priviți cu scepticism”. Mai aflăm că la Paris o asemenea uzină funcționează în mijlocul unui cartier de locuințe și nimeni nu s-a plîns că ar fi poluantă.

Țin să subliniez că interlocutorii, acționarii ai firmei ROMLUX—PINE PARK ne-au asigurat cu fermitate că viitoarea uzină va incineră doar deșeurile menajere. Nici nu se pune problema incinerării unor deșeurile industriale, de nici o natură. Colectarea gunoariei se va face în colaborare cu municipalitatea și cu firmele locale de salubritate. Deșeurile menajere vor fi în prealabil sortate, urmînd a fi recuperate deșeurile metalice și sticlele. Cărmizile, molozul și pămîntul constituie un balast nedorit. Se va face apel către

populație să nu le arunce în containerele pentru deșeurile menajere. „Cu timpul se va realiza și o educație a cetățenilor privind sortarea și reciclarea deșeurilor”, apreciază dl. Mircea Schiopoaie. Tot domnia sa susține că astfel se va realiza nu doar desființarea rampei de gunoi a orașului, dar, mai ales dispariția mormanelor de gunoarie de pretutindeni, din locurile virane, din parcuri etc.

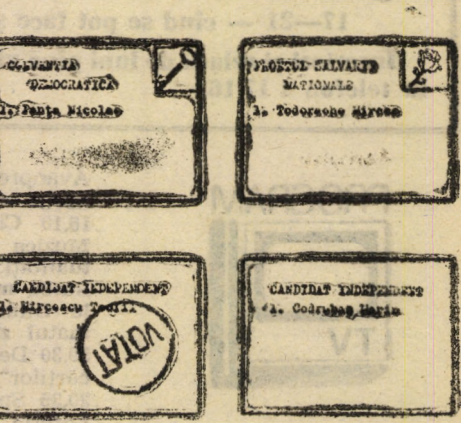
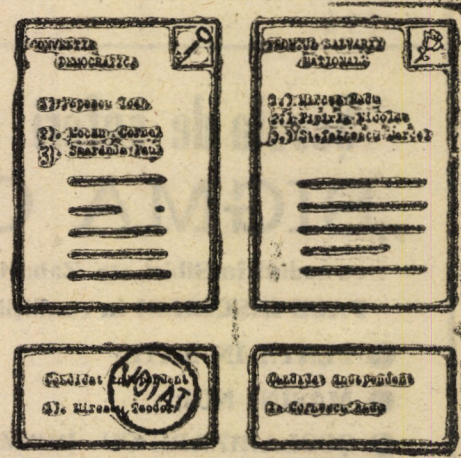
Data fiind capacitatea de incinerare a uzinei, cca. 200.000 tone deșeurile menajere anual, cu timpul se va organiza o rețea de colectare și în localitățile din apropierea Sibiului.

În încheiere l-am întrebat pe domnia Gabriel Jager, Mircea Schiopoaie și Victor Burtea, acționarii Societății mixte româno-franceze ROMLUX—PINE PARK, în ce va consta profitul pe care-l vor realiza de pe urma afacerii ce o propun. Dinșii au declarat că profitul îl vor realiza pe baza vânzării energiei electrice și termice către comunitatea locală.

A consemnat
Ovidiu TOMULEȚIU

N.R.: Va fi construită această centrală (de ars deșeurile menajere) la Sibiu? Cînd va fi dată în funcțiune? Se va evita situația de la Copsa Mică prin corecta exploatare a agregatelor? Desigur, cei în măsură a da răspunsuri la aceste întrebări (și la încă multe altele legate de funcționarea uzinei de incinerare a deșeurilor) sînt constructorii și factorii decizionali, începînd cu Ministerul Mediului și încheiînd cu municipalitatea. Însă hotărîrea ar fi normal să o ia opinia publică, întrucît consecințele dării în exploatare a unei asemenea centrale ne privesc pe toți cetățenii Sibiului, deopotrivă. (O.T.)

Votăm, dar cum?

transportabile pot solicita Biroul electoral al secției de votare, deplasarea unei urne volante la domiciliul alegătorului. Persoanele, care datorită vîrstei sau stării de sănătate, au nevoie de îndrumarea altei persoane pot fi însoțite de aceasta în cabina de votare. Dacă sesizați neregularități le puteți aduce la cunoștința

președintelui biroului electoral al secției de votare sau observatorilor Pro Democrația, sau ai partidelor prezenți în secția de votare.

Votul este liber, direct și secret. Nu uitați că de prezența dv. la vot depinde soarta localității în care trăiți.

Marius GHEORGHIU

Mica publicitate

PIERDERI

- Pierdut legitimație, eliberată de întreprinderea Libertatea, pe numele Popa Niculina. O declar nulă. (205)
- Pierdut legitimație, eliberată de Libertatea, pe numele Cristea Marilena. O declar nulă. (181)

VINZĂRI-CUMPARĂRI

- Vind autoturism OPEL ASCONA și VW BUS — 9 locuri, relații la telefon 924/3 09 38. (203)
- Vind înscrisoare ARO-243 (din iulie 1981) cu ridicare imediată. Preț 170 000 lei. Sibiu, telefon 2 29 56. (182)
- Vind caroserie DACIA 1300, completă. Informații Șura Mică nr. 70. (180)
- BRAVO S.A., vă invită la ISTANBUL, în zilele de 12 și 19 februarie 1992. Telefon 2 77 02. (165)
- POLI-RES vă invită la ISTANBUL în zilele de 12 și 19 februarie. Telefon 1 53 55; 3 09 38. (168)
- POLI-RES, transportă marfă cu VW 1 t. Telefon 3 09 38. (168)

● S.C. POLI-RES SRL execută lucrări de strungărie, recondiționări pivoți și bielete, construcții metalice. Relații telefon 3 09 38. (204)

● Vind cantitatea de 500 l vin, calitate superioară. Sibiu, str. Livezii, nr. 16. (151)

ANIVERSĂRI

Toate florile din lume, toate gândurile bune, multă sănătate și fericire dorim doamnei DOINA DRAGAN — cu ocazia zilei de naștere „LA MULȚI ANI”. Familia CREȚU și RODICA (202)

● Multă sănătate și înțelepciune îi dorim nepoatei noastre ANISOARA COMȘA la împlinirea frumoasei vârste de 17 ani. „LA MULȚI ANI”.

Mătușa și unchiul — Buică P.G.)

DECESE

Sintem alături de domnul Lt. col. MAIER EUGEN la marea durere pricinuită de moartea mamei sale.

Biroul Circulație Poliția municipiului Sibiu (208)

Conducerea Poliției Municipale Sibiu își exprimă regretul la trecerea în ne-ființă a celei ce a fost,

MAIER EUGENIA și este alături de colegul Lt. col. MAIER EUGEN. (208)

TRIBUNALUL JUDEȚEAN SIBIU
CABINETUL PREȘEDINTELUI

DECIZIA Nr. 8

din 7 februarie 1992

Președintele Tribunalului Județean Sibiu,
În temeiul art. 24 din Legea Nr. 70/1991,

DECIDE:

ART. 1 — Se modifică Decizia nr. 1/24 ianuarie 1992 a Tribunalului Județean Sibiu, după cum urmează:

— Locuitorul secției de votare nr. 20 din Circumscripția electorală nr. 1 Sibiu este doamna PAMPU GABRIELA în locul domnului OANA IOAN.

— Președintele secției de votare nr. 12 din Circumscripția electorală nr. 1 Sibiu este doamna DODENCIU RODICA în locul doamnei BADIU VIRGINIA.

ART. 2 — Prezenta Decizie va fi adusă la cunoștința populației, autorităților și celor interesați prin publicare și difuzare.

Președinte:
VAJA GHEORGHE

Societatea Mixtă Nilsanco S.R.L.

vă oferă la prețuri avantajoase

articole de îmbrăcăminte, încălțăminte,
cu livrare en-gros și en-detail (fermoare, nasturi,
elastice).

Str. Șerbota nr. 12 (în spatele întreprinderii Berea
Sibiului)

Program: 9—17 (zilnic)

9—14 (sîmbătă)

Telefon 3 11 24.

(38)

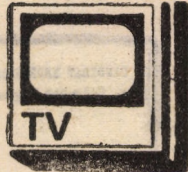
Școala de șoferi amatori „SIGMA COM“

cu sediul în Sibiu, str. Zaharia Boiu nr. 2,
FACE ÎNSCRIERI în condiții avantajoase

- PLATA ÎN RATE;
- MAȘINI NOI;
- ȘCOLARIZARE CU BENZINA CLIENTULUI;
- INSTRUIRE TEORETICĂ în fiecare joi, orele 17—21 — cînd se pot face și înscrieri.

Înscrieri și relații de luni pînă vineri, orele 8—10,
la telefon 1 17 16. (PG)

PROGRAM

LUNI 10 FEBR. 1992

13,05 Jocurile Olimpice de iarnă. Schi. Transmisiune directă de la Val d'Isere. 14,00 Actualități • Meteo. 14,10 Calendarul zilei. 14,20 Worldnet Usia • Super Channel. 15,20

Avanpremieră tv. 15,40 Copiii noștri — viitori muzicieni. 16,10 Cheia succesului. 16,30 Muzica pentru toți. 17,00 Actualități. 17,05 Emisiunea în limba maghiară. 18,30 Jocurile Olimpice de iarnă. Rezumatul zilei (I). 19,00 Tezaur. 19,30 Desene animate: „Cartea cântărilor”. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Microrecital Loretta Lynn. 20,55 Universul cunoașterii. 21,25 Restituiri — I.L. Caragiale: „Două lozuri”. 22,25 Mistificare sau adevăr? 23,45 Actualități. 0,00 Confluente. 0,30 Jocurile Olimpice de iarnă. Rezumatul zilei (II). 1,00 Recomandări din program.

La S. C. „Automecanica” — S. A. Mediaș, nimeni nu privește înapoi... cu mînie!

(urmăre din pag. 1)

te, astfel că, și în condițiile reducerii cu o zi a săptămîinii de lucru a fost menținut relativ constant nivelul productivității muncii.

— Astăzi ce compune efectiv producția dv.?

— Un număr de 78 de sortotipuri, solicitate îndeosebi de piața internă.

— Piața externă nu a reușit să fie încă... penetrată de produsele realizate în unitatea dumneavoastră?

— Fiind ani de zile aproape în exclusivitate furnizorii tărilor din vechiul C.A.E.R., odată cu desființarea întempestivă a acestui organism ne-am văzut puși în situația de a avea ca parteneri străini Siria și... cam alții. Dorim și acceptăm în același timp o colaborare strînsă cu firme intradevăr solide, de mare calibru, de pe mapamond.

— În ce raporturi vă aflați cu sindicatul?

— De neutralitate. Nu ascund însă faptul că, în luna aprilie a anului trecut, în urma unui miting desfășurat în curtea unității, la care a participat doar o mîna de angajați, care au proferat tot timpul cuvinte jignitoare și acuze la adresa conducerii, am hotărît desfacerea contractelor de muncă ale liderilor sindicali. Au rămas totuși lideri, dar fără contract de muncă la S.C. „Automecanica”.

— E aceasta o măsură democratică sau o mai veche mentalitate de reducere la tăcere a persoanelor incomode?

— După 22 de ani de activitate neîntreruptă în această unitate, timp în care am trecut prin întreaga filieră, de la șef de atelier și pînă la director general, consider că e o măsură de întronare a disciplinei, în situațiile în care cererile sindicalistilor depășesc limita bunului simț, fiind total nejustificate. Pentru că, în limita posibilităților s-a rezolvat favorabil atît problema locuințelor, cît și a salariilor.

— Știm cu toții că, de curînd a demarat marea privatizare. Întrevedeți în această hotărîre o modalitate certă de înlăturare a monopolului de stat din industrie?

— Așa cum a fost concepută, marea privatizare reprezintă doar o variantă îmbunătățită a controversatelor părți sociale, în care apărînd mai mulți stăpîni dispăre automat interesul pentru muncă. Adevărata privatizare va avea loc doar atunci cînd vor exista „virfuri” care vor deține 30—40 la sută din acțiunile unei societăți comerciale. Pentru că, la una sau două acțiuni a câte 5 000 lei, în condițiile acordării unor dividende de 12 la sută, totul se reduce la „steagul depunerilor pe librete C.E.C.”.

— Ținînd cont de faptul că, o bună perioadă de timp ați desfășurat activitatea sub conducerea actualului primar al orașului, dl. Bucur Dionisie și gîndindu-ne bineînțeles la apropiatele alegeri locale, cum l-ați putea caracteriza acum pe unul dintre potențialii primari aleși în mod democratic în municipiul nostru?

— Foarte pe scurt, ca pe un gospodar desăvîrșit!

Imaginea acestuia ne-a fost în totalitate conturată de către o serie de angajați ai unității, printre care și vice-liderul sindical actual, dl. Todea Gheorghe Marius: „Un lozincard, pătruns pînă în măduva oaselor de doctrina comunistă. Prieten și în același timp executant docil al ordinelor primite de la Nicu Ceaușescu, și de la vechiul primar, Chirilă, practic, nu s-a lepădat niciodată de... satana!” (n.n. — comunismul).

— o diplomatie unică;

— formarea unui sistem defensiv european.

Temerea că unitatea ar fi dirijată de un centralism democratic de la Bruxelles nu s-a adeverit, pentru că legislativul (parlamentul european) a ajuns pe planul doi atunci cînd șefii de state erau prezenți.

FLASH

● Tallinn — Dan Quayle (vicepreședintele S.U.A.) a sosit într-un turneu în țările baltice anunțînd sprijinul S.U.A. pentru Estonia, Letonia, Lituania, prevăzută în bugetul pe acest an, de 18 milioane dolari.

● Tyr — Iordanul a redevenit fluviu. Mii de săteni și fîți din Liban, precum și o tabără de refugiați de lingă orașul Tyr, au fost evacuați din cauza inundațiilor.

● Madrid — Explozia unei bombe plasată într-un automobil a ucis 4 militari și un civil, în apropierea sediului unei unități militare. Se crede că atentatul poartă semnătura E.T.A.

Rubrică de Emil PORIME

În schimb, Turcia a recunoscut joi Croatia, Slovenia, Macedonia și Bosnia-Herțegovina. Grecia consideră ca un factor destabilizator, recunoașterea Macedoniei, care poartă același nume ca și partea de nord a teritoriului ei.

Omul-obstacol, Milan Babić, continuă să se împotrivească dezarmării milițiilor sîrbe din Krajna și retragerii armatei federale, considerînd că în caz contrar ar ajunge la cherecul Croației. Lupte sporadice care au avut loc recent la Osijek arată că războiul poate izbucni oricînd.

TRATATUL UNITĂȚII EUROPENE

Maastricht — Un document de 320 pagini, tratatul semnat de miniștrii de externe, finanțelor și ai economiilor din cele 12 țări ale Comunității Europene a fost rodul a 31 ore de negocieri în perioada 9—10 decembrie 1991 și după o finisare de 6 săptămîni în „spiritul de la Maastricht”.

Uniunea Europeană în palpitanta transformare a Europei a consfințit în acest acord:

— introducerea unei monede unice înainte de sfîrșitul secolului;

Redactor șef: TRAIAN SUCIU